

høiere oppe, eftersom Vandet stiger eller falder. Saadanne Møler er der bygget paa flere Steder ved Nordsøens Kyster og ved Ranaalen, hvor Forskjellen paa Tidevandet strækker sig til det Tredobbelte af, hvad den er ved Esbjerg Forhavn, hvor, som bekendt, Forskjellen mellem Ebbe og Floed regelmæssig kun er omtrent 5 Fod. Naar Forskjellen ikke er anderledes, skønner jeg, at det er meget tvivlsomt, om vi have handlet rigtigt her, da vi i sin Tid gik til at bygge den forholdsvis kostbare Dothavn ved Esbjerg, og om det, naar det har vist sig, at den ikke kan tilfredsstille de Krav, som Trafikken derovre stiller, ikke ogsaa vil være rigtigt, om man, inden man anvender Møle, gaar til den Forbedring af Forhavnen, som jeg har omtalt, hvorved man vil være i Overensstemmelse med de Havnebygninger, som ere udførte mange andre Steder ved Nordsøens og Vesterhavets Kyster.

Næberg: Skjøndt der var flere af Vædringsforslagene til § 19, hvortil jeg kunde ønske at føie nogle Bemærkninger, skal jeg indskrænke mig til et eneste af disse, og det er Vædringsforslaget under Nr. 75, der gaar ud paa paany at søge en Bevilling af 2,000 Kr. til Oprettelsen af en Fisteristation ved Harboøre, hvortil jeg ønsker at føie en enkelt Bemærkning. Der blev ved Finantslovens 2den Behandling reist den Anke mod dette Forslag, at det ikke var tilstrækkelig godtgjort, at de nødvendige Midler vare til Stede fra de vedkommende Fisteres Side. De skulle nemlig for at faae et Tilstud paa 2,000 Kr. selv tilveiebringe 4,000 Kr. Jeg har imidlertid tilladt mig at fremlægge for Finantsudvalget en Erklæring fra to Pengeinstituter, hvori der gives Bished for, at de kunne faae det nødvendige Laan, for saa vidt dette Tilstud maatte ydes. Jeg havde derfor haabet, at det ærede Udvalgs Flertal kunde have sluttet sig til dette Forslag. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, naagtet der, saa vidt jeg kunde skønne, var ikke saa lidt Sympathi for denne Bevilling ved Finantslovens 2den Behandling. Imidlertid haaber jeg, at denne Sympathi ikke har gaaet sig, og jeg tillader mig at anbefale denne Sag til det høie Things Velvillie. Da Forhandlingerne om Bevillingerne til Sikkringsforanstaltninger paa den ydste Vestkyst bleve udfatte fra Finantslovens 2den Behandling til 3die Behandling, maa det tjene til Undskyldning for, at jeg finder mig foranlediget til at fremkomme med nogle Bemærkninger i Anledning deraf og navnlig paa Grund af den meget betydelige Nedsættelse, som er foreslaaet af det ærede Finantsudvalgs Flertal. Forinden jeg

gaar over til nærmere at omtale dette Vædringsforslag, maa det maasse dog være mig tilladt at knytte et Par Bemærkninger til den Erklæring, som efter Anmodning fra det høie Indenrigsministerium i Skrivelse af 8de Mai forrige Aar er afgivet af den tidligere Vandbygningsdirektør, Klitinspektøren og den nuværende Vandbygningsdirektør over, hvilke Foranstaltninger med Hensyn til Kystsikkringsarbejder der maatte anses for at være de mest paatrængende nødvendige, og i den Skrivelse fra Ministeriet findes antydet, at man med Hensyn til de Foranstaltninger, der tilfugte en Regulering af og Indsnævring af Dyborontanalene, maatte nære Betænknelighed ved at faae disse gennemførte, og dette har selvfølgelig Erklæringen ogsaa holdt sig fuldstændig udenfor; den har ikke alene holdt sig udenfor det, men den har endogsaa, forekommer det mig, vist en større Forsigtighed der, end strengt var nødvendigt, idet den ikke en Gang har fundet det rigtigt at fuldende det eneste og mest betydningsfulde Værk, som er i Nærheden af Dyborontanalene, det, som er betegnet med Nr. 59, og hvorpaa der nu i de sidste Aar er anvendt omtrent 100,000 Kr. Der mangler endnu et Beløb af 39,000 Kr., for at dette Værk kan blive fuldført, det er heller ikke, saaledes som anført i Erklæringen, til at fuldføre Værkets indre Dele, nei det er tværtimod til at forstærke det paa de udenvendige Sider, idet der endnu paa Nordsiden af dette Værk mangler Skjærme i en Længde af 4—500 Fod og paa den sydlige Side af omtrent 200 Fod. Det er inderst inde mod Land; om det er det, man kaldte den indvendige Side, det veed jeg ikke, men det er i alt Fald paa Ydersiden, og det har efter min Mening en høj Grad af Betænknelighed at undlade at fuldføre dette Værk, hvorpaa der nu er anvendt saa store Bekostninger, og lade det staa blot paa det Sted, hvor det er mest udsat for Angreb. Der har nemlig der tidligere staaet et svagere Værk, som netop nærmest mod Land blev fuldstændig gjenembrudt og ødelagt. Man er nu endelig naaet til at faae det opført, det er nu anlagt i en Længde af over 900 Fod udenfor Stranden, og dette Værk har en overordentlig stor Betydning ogsaa for de nærmest Syd for liggende Værker og navnlig derved, at der endnu mangler et Værk Nr. 58. Der er altsaa fra dette Nr. 59 og til det nærmeste Værk en Afstand af 2,400 Fod, hvor der ikke er noget Værk. Ingen af disse Værker Syd for, undtagen dette, ere i Stand til at modstaa Havets Angreb; man vil da ved at spare disse 39,000 Kr. blive nødt til at opføre Nr. 58, der koster mindst 50,000